

מ' ומה בחוברת

קראוּם מלך-לדיה שמע מכעלת-האוב שברלמי כי באם יחצה את הנהר גאלים "ישמיד צבא גדול" ולא ידע, כי בהשמעו לקול-המסתורין ישמיד אמנם צבא גדול, אך יהיה זה צבא-רוח. צבאות בריטניה וצרפת עלו בחופי פורט-סעיד על מנת להציל מעמד-קיסרותי (ולו גם בלבוש שמלבישים אותו בימים-אלה); יתכן כי ע"י אורח-התפעלתם הכולל, ברמה ה"אופרטיבית"-המדינית, אמנם הצילו מעמד כזה — אך של עבד-אניצ'ר. אכן, יכול מאוד להיות כי התוצאה המדינית לגבי חלומותיו של עבד-אניצ'ר תהיה בסופו-של-דבר אחרת; אך גם אז לא יהיה בודאי בכך כדי לגרוע מתומרת הלקת המדינה-צבאית שבדוגמת התפעלת הכוחות — וקצבה — אשר ניתנה במחציתו הראשונה של נובמבר ש.ז. ע"י כוחות מערב-אירופה באזור פורט-סעיד (צירוף תיאורים והערכות — ראה בעמ' 75).

לפתע נמצא ענין אקטואלי חדש באמריקה-נאה מימיו 1948. אז, בסוף אפריל, ימים מספר

לאחר שכוחותיה של חטיבת "ברמלי" סיימו בנצחון את הקרב על חיפה, והשתלטו על העיר כולה פרט ל"מובלעת" הקטנה בה עדיין החזיקו, עד מועד פינוים, הגייסות הבריטיים — קיבלה מהלכים, בין שאר סיפורים הקשורים באותה מעשה, ציטטה המיוחסת למי שהיה אז מפקד הכוחות הבריטיים בחיפה והסביבה: — "ההגנה" הגה צבא הומני עדי-מאוד; הם השתלטו על חיפה לאחר שנגרמו בסה"ב כ-150—200 אבידות בנפש. אילו היה עלינו לכבוש את חיפה — ודאי שיכולנו לעשות זאת, אך היו נגרמות אנכי-כך אולי כ-2000 אבידות בנפש". אותה שעה ידעו לא-מעטים בתוכנו להעריך את המחמאה הגרומת בדברים אלה. אולם עתה — כאמור — יש בהם כדי לעורר ענין מחורש. כידוע, לאחר כמעט-שבוע של "מלחמה-ללא-פגיעות בנפש" שניהלו במצרים כוחות-האוויר הבריטיים צרפתים, נתגלה פתאום כי משבא תורה של השתלטות על העיר — עלה הדבר בפורט-סעיד במחיר מאות לא-מעטות (והיו גורמים — אף למעלה מאלף) של קרבנות מקרב האוכלוסייה. נראה, שגני-מור סטוקול, המפקד הבריטי בחיפה ב-1948 — כיום גנרל-לויט סטוקול, שבידו היה הפיקוד הטקטי על כוחות-ההגנה באזור פורט סעיד — ידע על מה הוא דיבר; אכן, לפחות-מכך אף אי-אפשר היה לצפות מאיש אשר במשך שנות-הבינים עמד, בין-השאר, גם בראש קולג'י-המטה הקיסרותי הבריטי.

בוטחים בידענו...

זוהי הכותרת של המאמר-הראשי הפותח שבשבועון-התעופה הבריטי הנודע, "פלאיט" ("Flight") מאמצע נובמבר 1956 המוקיע "מקרה מענין", שגילה בבתי-אחת טפח גם מנוח מתן-האינפורמציה לעתונות המקצועית בבריטניה — וגם מנוחג אספקת הנשק-החדש-ביותר למדינות-ערב (ובמקרה המדובר — למצרים העוינת). הענין נתגלה בהזדמנות "שגרתית": — הודעת מניסטריון-האוויר הבריטי (המזוטת, דרך-אגב, גם בחוברת זו של "מערכות", בפרשת "מבצע פורט-סעיד") אשר, בתארה פשיטת-אוויר של חיל-האוויר-המלכותי על מצרים, גילתה שלא-במכתון כי אחד ממפציצי ה"נליאנט" ירס או — אם כי לא נפגע — ע"י מטוס-קרב-לילי "מטאור" N.F.-13.

אולם ניתן את רשות-הדיבור למערכת "פלאיט": — נתון אולי להבהיר לקוראנו כי לכל הדגמים של מטוס-הקרב-הלילי מסוג "מטאור" המשמשים-בפועל ביחידות חיל-האוויר-המלכותי — והדגם N.F.-13 ביניהם — הוקנה אותו מעמד בדיוק לגבי זהירות-בטחון אשר למטוסי-הקרב החרישים ביותר "גאבלין" או D.H.-110. פירושו של דבר, של "פלאיט" לא הותר מעולם לתאר מטוס זה בפירוט כלשהו, לפרסם פרטים בענין ציודו הסודי, או לגלות את בצעונותיו המדויקים. אולם, עסאות, מזה חודשים רבים, היתה מצרים — "מכשיר זה שבידי רוסיה", כלשון חברי הממשלה הבריטית — מפעילה מטוס-קרב ליליים רבי-יכולת אלה בצד מטוסי-הידישה היוניים מסוג "מיג" אשר סופקו לה ע"י ברית-המועצות.

אכן, סוגיה האומרת דרשני...

יצור מופלא זה הינו תיאור נאמן לרמות-דיוקנו של "שדון טעויות הדפוס" אשר הופיע לעיני העורך שעה שדפדף בחוברת המודפסת ולחרדתו גילה כי בשולי עמוד 77 הודפס: מתוך "פלאיט" מ' 9.11.48 במקום: מתוך "פלאיט" מ' 9.11.56

(המשך בעמ' 97)